

Het lijden en sterven van Jezus (deel 2)

Op weg naar Golgotha:

32 Toen zij heengingen, troffen zij iemand uit Cyrene aan, Simon genaamd; die presten zij om zijn kruis te dragen.

In Joh. 19 staat geschreven, dat Jezus zelf zijn kruis droeg. Dat heeft Hij ook gedaan tot Hij het niet meer kon. Daarna presten ze een zekere Simon om zijn kruis te dragen.

In Marcus 15:21 staat: "En zij presten een voorbijganger om zijn kruis te dragen, een zekere Simon van Cyrene, die van het land kwam, de vader van Alexander en Rufus."

Cyrene is een noord Afrikaanse plaats. Mogelijk had deze Simon dus een donkere huidskleur.

In Rom. 16:13 doet Paulus aan een zekere Rufus en diens moeder zijn groeten. Dat kan de zoon van deze Simon geweest zijn.

In dat geval is de gedwongen gang van deze Noord-Afrikaanse man naar Golgotha hem en zijn gezin tot zegen geworden.

33 En zij kwamen aan een plaats, genaamd Golgotha, dat is de zogenaamde Schedelplaats,

De heuvel Golgotha had de vorm van een schedel.

34 En zij gaven Hem wijn, vermengd met gal, te drinken. En toen Hij die proefde, wilde Hij niet drinken.

Het was wijn met mirre vermengd en werd naar Joods gebruik aan een slachtoffer gegeven als een verdoving wekkend middel.

Maar Jezus wijst deze verdoving af. Later, net voor zijn sterven drinkt Hij wel om dan met luide stem te roepen: Het is volbracht!

35 Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij zijn klederen door het lot te werpen,

De kleren van de veroordeelden, vielen de soldaten toe. De keuze volgorde werd bepaald door het lot.

Johannes schrijft dat de soldaten er vier delen van maakten, voor elke soldaat een deel. En dan was er ook nog zijn onderkleed, aan één stuk geweven, zonder naad, vermeld Johannes.

Zo hing Jezus – berooid van alles wat Hij nog had – naakt aan het kruis te lijden.

36 En daar neder gezeten bewaakten zij Hem. De ter dood bringing van Jezus vond onder officiële bewaking plaats.

37 En boven zijn hoofd brachten zij op schrift de beschuldiging tegen Hem aan: Dit is Jezus, de Koning der Joden.

Dit tot ergernis van de overpriesters die bij Pilatus aandrongen om te zeggen, dat Hij niet de Koning der Joden was, maar dat Hij dat gezegd had.

Maar Pilatus gaf hierin niet toe maar zij: "wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven."

38 Toen werden met Hem twee rovers gekruisigd, een aan zijn rechterzijde en een aan zijn linkerzijde.

In het Marcus evangelie wordt hierbij nog vermeld dat de Schrift daarmee in vervulling ging, namelijk dat, wat staat in Jesaja 53:12

Hij heeft zijn leven uitgegoten in de dood, en is onder de overtreders geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders geboden heeft.

39 En de voorbijgangers spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd.

Achtereenvolgens werd uit drie hoeken lastertaal tegen Hem geuit; eerst hier door de voorbijgangers, die daarbij met minachting met hun hoofd schudden.

40 En zeiden: Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen op-

bouwt, red Uzelf, indien Gij Gods Zoon zijt, en kom af van het kruis!

De woorden: "indien Gij Gods Zoon zijt" klonken ook uit de mond van de satan, toen Jezus verzocht werd in de woestijn om iets te doen uit Zichzelf en niet uit God. En hier via de voorbijgangers: indien Gij Gods Zoon zijt, kom af van het kruis.

Zo kan het ook bij ons opkomen in bepaalde situaties: kom af van het kruis en wreek jezelf; neem je recht in eigen handen.

41 Evenzo spotten de overpriesters samen met de Schriftgeleerden en oudsten en zij zeiden:

42 Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Hij is Israëls Koning; laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen aan Hem geloven.

Nu uit de tweede hoek lastertaal, namelijk van de overpriesters, de Schriftgeleerden en de oudsten. Maar Jezus bleef hangen en kwam niet af van het kruis.

Als Hij dat gedaan had, zouden wij niet gered zijn.

43 Hij heeft zijn vertrouwen op God gesteld; laat die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevallen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.

Striemende woorden uit de mond van de geestelijke leiding in die tijd.

En toen kwam ook uit een derde hoek nog smaad en beschimping, namelijk van de rovers.

44 Op dezelfde wijze beschimpten Hem ook de rovers, die met Hem gekruisigd waren.

Maar Jezus leed en zweeg zoals in 1 Petrus 2:21 staat:

Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden;

45 En van het zesde uur af kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur

Vanaf 12 uur 's middags kwam er duisternis over het hele land, drie uur lang. De Vader verliet Hem ter wille van ons.

46 Omstreeks het negende uur riep Jezus met luider stem, zeggende: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

Jezus heeft dikwijls in zijn voorbijgegangene leven Psalm 22 gelezen waarin zijn lijden werd voorspeld. En de eerste regels uit die psalm luiden in het Hebreuws: *Eli, Eli, lama sabachtani?*

Gegeseld, bespot en gehoond en door God verlaten ter wille van ons, hing Jezus daar naakt te lijden aan het kruis.

47 En sommige van de omstanders, dit horende, zeiden: Hij roept Elia.

48 En terstond liep een van hen toe en nam een spons, drenkte die met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken.

De eerste keer weigerde Jezus te drinken maar nu drinkt Hij wel, zoals ook voorspeld is in Psalm 69:22 waar staat:

" Ja, zij gaven mij gif tot spijze, en lieten mij in mijn dorst azijn drinken. "

49 Maar de anderen zeiden: Stil, laat ons zien, of Elia komt om Hem te redden.

50 Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest.

Nadat Jezus iets gedronken had, riep Hij met luide stem zoals in Johannes 19 staat: "Het is volbracht." En toen boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Het is opmerkelijk dat onmiddellijk, nadat Jezus geroepen had "het is volbracht" en de geest gaf, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden.

51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de

aaarde beefde, en de rotsen scheurden.

Dat het voorhangsel scheurde van boven naar beneden, betekende dat Jezus voor ons de weg door het vlees heeft gebaad. Een nieuwe en levende weg die wij nu kunnen gaan in de kracht van zijn Geest.

We lezen dat in Hebr. 10:19/20

Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

Langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees.

Het voorhangsel is dus een beeld van het vlees van Jezus.

Gaan wij die weg die Hij ons ingewijd heeft – en die weg mogen wij nu met volle vrijmoedigheid gaan – dan komt die uit in het heiligdom.

52 En de graven gingen open en

vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt.

53 En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad waar zij aan velen verschenen.

Gestorven vromen staan op en verschijnen na zijn opstanding in Jeruzalem. Men kan zeggen dat Jezus na zijn dood in het dodenrijk neerdaalde en dat satan de sleutels van de dood en het dodenrijk moest overgeven aan Jezus.

Hierover staat in Hebr. 2:14:

Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.

Jezus heeft ook in het dodenrijk het goede nieuws gepredikt, zoals staat in 1 Petrus 3 vers 19:

In welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de gees-

ten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren.

En ook in 1 Petrus 4 vers 6
Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.

God is een rechtvaardig God en deze woorden uit de Petrusbrief roepen de veronderstelling op, dat uiteindelijk ieder mens een kans krijgt om ja of nee tegen dat heil te zeggen, ook mensen die daartoe geen kans hebben gehad op aarde.

In ieder geval heeft Jezus - toen Hij neerdaalde in het dodenrijk voor Hij opstond uit de doden - daar het evangelie verkondigd.

Alleen door op gelijke wijze deel te krijgen aan bloed en vlees als ons, kon Hij - door zijn dood - hem die de macht over de dood had, de duivel, onttroenen.

Hier is de duivel in de val gelopen. Immers, de ziel die zon-

digd, die zal sterven, maar Jezus heeft nooit gezondigd. Hij is wel - in alle dingen op gelijke wijze als wij (Jac. 1:14) verzocht geweest, maar de begeerte werd nooit bij Hem bevrucht en daardoor heeft Hij nooit gezondigd.

Omdat Hij toch ter dood werd gebracht, werd de duivel, die de macht over de dood had, onttroont.

Van deze wijsheid Gods heeft geen van de beheersers dezer eeuw geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.¹

54 De hoofdman en zij, die met hem Jezus bewaakten, zagen de aardbeving en wat er plaats had en zij werden zeer bevreesd en zeiden: Waarlijk dit was een Zoon Gods.

De reactie van de bewakers op al deze gebeurtenissen is, dat zij Jezus erkenden als een godenzoon met de woorden: *waarlijk, dit was een zoon Gods.*

¹ 1 Cor. 2:8